

JOSEF GIBERT

PENINSULA

"A B C" té molta por que les predicacions religioses fetes en català no siguin enteses pel poble de Catalunya

Es presidents de les Diputacions s'han reunit per a examinar diverses iniciatives d'interès comú, entre altres, la del projectat emprèstit de 300 milions per a camins provincials

L'Assemblea Consultiva el senyor Pradera ahir explicà una interpellació sobre el "superàvit", i després continuà el debat sobre la reforma universitària

"A B C" TEM QUE ELS PRESIDENTS DE LES DIPUTACIONS EN CATALA NO S'HAN REUNIT PER A EXAMINAR DIVERSES INICIATIVES D'INTERES COMU, ENTRE ALTRES, LA DEL PROJECTAT EMPRESTIT DE 300 MILIONS PER A CAMINS PROVINCIALS

Madrid, 17. — "A B C" en començant algunes de les afirmacions sobre l'indústria catalana per En Pradera, en una conferència a la qual ha donat compte la Diputació de Girona, reproduïx les paraules que feu, en coincidir amb el criteri de "A B C", sobre el superàvit mal emprament de l'idioma català. "A B C" té molta por que les predicacions religioses fetes en català no siguin enteses pel poble de Catalunya. Els presidents de les Diputacions s'han reunit per a examinar diverses iniciatives d'interès comú, entre altres, la del projectat emprèstit de 300 milions per a camins provincials. L'Assemblea Consultiva el senyor Pradera ahir explicà una interpellació sobre el "superàvit", i després continuà el debat sobre la reforma universitària.

"A B C" TEM QUE ELS PRESIDENTS DE LES DIPUTACIONS EN CATALA NO S'HAN REUNIT PER A EXAMINAR DIVERSES INICIATIVES D'INTERES COMU, ENTRE ALTRES, LA DEL PROJECTAT EMPRESTIT DE 300 MILIONS PER A CAMINS PROVINCIALS

Madrid, 17. — Les autoritats catalanes s'han reunit demà a migdia amb el president de la Diputació de Girona, En Pradera, per a continuar el canvi d'impressions iniciat abans d'ahir a la Diputació de Girona.

El projecte d'emprèstit de 300 milions per a camins provincials i altres interessos comuns a les Diputacions

Madrid, 17. — Avui s'han reunit els presidents de les Diputacions de règim provincial a l'edifici del Comitè primitiu de la Diputació de Girona, Barcelona, per a continuar el canvi d'impressions iniciat abans d'ahir a la Diputació de Girona.

El projecte d'emprèstit de 300 milions per a camins provincials i altres interessos comuns a les Diputacions

Madrid, 17. — El projecte d'emprèstit de 300 milions per a camins provincials i altres interessos comuns a les Diputacions

El projecte d'emprèstit de 300 milions per a camins provincials i altres interessos comuns a les Diputacions

El projecte d'emprèstit de 300 milions per a camins provincials i altres interessos comuns a les Diputacions

El projecte d'emprèstit de 300 milions per a camins provincials i altres interessos comuns a les Diputacions

El projecte d'emprèstit de 300 milions per a camins provincials i altres interessos comuns a les Diputacions

Una Constitució dictada per Déu, o inspirada en les taules de Moisés no evitaria un altre 13 de setembre. La constitució del 69 no evitaria un altre tres de gener

Quan mataren En Carles de Portugal, la persona del rei era sagrada i inviolable. Després el senyor Garcia Molina, diu, que a Espanya la monarquia constitucional és insubstituïble com a forma de govern. I a bona aquesta opinió a l'època present la intel·ligència, patriotisme i cultura del Cap d'Estat que en qualsevol esfera de la vida nacional s'hagués anat personalment com una figura de primer ordre.

Desconfia de la virtualitat del sufragi universal, aplicat com se féu anteriorment per a la constitució d'un Parlament del que s'hagi d'esperar una actuació útil i eficaç.

L'escàs grau de cultura existent al país obliga a una intervenció del govern en la preparació del ciutadà, perquè entén que una total abstenció oficial en futures eleccions, portaria al Parlament dos nuclis de representacions.

La dels comunistes i la dels milionaris, que s'apoderarien de l'electorat amb demagògiques predicacions, o amb el suborn.

L'ADICIO DE SUBSTANCIES AL PEBRE

Madrid, 17. — La "Gaceta" publica una real ordre de la Presidència aclarint la polèmica i el conflicte referent a l'addició de diverses substàncies al pebre.

Disposa la dita real ordre: Primer. Amb el nom de pebre sec anomenat pebre líquid o simplement pebre, s'entendrà el pebre vermell que haurà de reunir les condicions exigides pels reials decrets del 26 de desembre del 1922.

Segon. Amb el nom de pebre oliat haurà d'entendre's la barreja resultant del pebre definit i contingut en el paràgraf anterior, al que hom permetrà l'addició, per a la seva curació, venda i consum en el territori espanyol, d'una preparació oliosa exclusiva d'oli d'olives, en proporció que no excedeixi del deu per cent del pes del pebre sec.

Tercer. Per al pebre destina a l'exportació serà permesa una addició igual d'oli pur, "oliva", si així ho autoritza la legislació dels països receptors.

Quart. Els fabricants de pebrot i de pebre, així com també els establiments dedicats a la venda pública d'aquesta espècie, quedaran obligats els primers a fabricar i subministrar, i els segons a tenir a disposició del públic, per a la venda, ambdues classes de l'esmentat producte, sec i oliat, sense que per cap pretext pugui veure's el públic privat de l'adquisició de la classe que preferirien.

Cinquè. Les infraccions del que hom disposa anteriorment, seran corregides per les Juntes provincials i insulars de Proveïments, en la forma, establerta per l'article novè del decret de 3 de novembre de 1923 i l'article cinquè del Reglament provisional per a la seva aplicació de 31 de desembre del mateix any, previs els anàlisis i comprovacions procedents, amb pèrdua de la mercaderia i la seva inutilització quant sigui possible, o en tot cas amb la indemnització del valor de venda de la mateixa, tot o en part, que no pugui ésser decomissada.

El pagament de la multa i indemnització es farà efectiu per la via d'apremi, imponent-se, en cas d'ésser insolvents, l'arrestament governatiu en la duració que correspongui a l'import d'uns i altres anàlogament o que determina el codi penal i considerant-se a tal efecte imposts per raó de faltes les penyes i indemnitzacions que no excedeixin de mil pessetes.

LA REBAIXA DELS TRANSPORTS

Madrid, 17. — Parlat de la possible rebaixa de transports amb els periodistes, el ministre de Foment ha dit: —Tantmateix, crec que l'any que ve, per aquesta data, es tocarà ja el resultat dels treballs que ara s'estan fent.

Possiblement s'haurà albirat una rebaixa del deu per cent en les tarifes, o s'haurà arribat a aquesta.

ELS FALLS PER PUBLICACIONS PORNOGRÀFIQUES

Madrid, 17. — Es publica avui en la "Gaceta" una circular de la Fiscalia del Tribunal Suprem disposant que, sempre que es posi termini a un procediment judicial relacionat amb publicacions pornogràfiques de qualsevol gènere, pugui seguir el jutge o el tribunal que dictin la resolució final, adhuc els jutges municipals, comunicant el fall directament a la Fiscalia de l'Audiència provincial respectiva i al Director general de Seguretat.

ELS CARNETS D'ODONTOLOGIA

Madrid, 17. — Pel ministeri de la Governació s'ha dictat una real ordre, que avui publica la "Gaceta", creant un carnet d'odontologia que hauran d'estar proveïts tots els odontòlegs que exerciscin la professió.

SIGNATURA DE TREBALL

Madrid, 17. — Signatura de Treball: Dictant regles per a l'anulació de patents d'invenció. Creant la Junta central de Corredors de Comerç.

Autoritzant a la Direcció general d'Acció social d'Emigració per a assumir el risc d'assegurances d'accidents de viatges dels emigrants i repatriats.

Han estat atorgades les següents medalles d'argent del Treball:

De primera categoria, al senyor Agustí Hungria, industrial de Madrid. Col·lectiva, de segona classe, a Manufacturadors Rovialta, de Sardanyola (Barcelona).

Medalla d'argent de segona classe, al senyor Joan Josep Pou de Barros, President de la Federació Catalano-Balear.

Al senyor Enric Arias Fernández, industrial de Madrid. Al senyor Joaquim Muñoz Miguel, procurador dels Tribunals, des de 1871 (Madrid).

UNA MANIOBRA DE L'ATLETIC PER A SALVAR LA INHABILITACIO DEL SEU CAMP

Madrid, 17. — Confirmant la nostra informació sobre l'actitud de l'Atletic Club davant el fallament de la Nacional inhabilitant l'Estadi Metropolità, l'Atletic publica la següent declaració oficial:

L'Atletic Club ha rescindit el seu contracte d'arrendament de l'Estadi Metropolità, societat formada per al foment i millors madriensys, gràcies a la qual posseeix Madrid aquest bonic camp d'esports, i aquesta dolorosa resolució l'ha adoptada l'Atletic Club per tal que els propietaris del camp no sofressin cap perjudici per avalotar els que són totalment aliens i pagar així culpes d'altri.

Acceptant el desinteressat oferiment del Racing Club, que ha federat a nom seu aquest camp de l'Estadi Metropolità, l'Atletic Club jugar en aquest el seu partit de campionat diumenge vinent, celebrant moltíssim que d'aquesta manera es pugui conciliar el compliment del fall de Comitè Nacional i els desigs de l'Atletic Club, que tan marcada predilecció té per les qualitats que ofereix el camp de l'Estadi.

Signat per la Junta Directiva de l'Atletic, Lluís Urquijo.

QUE NO CONVENÇA A LA FEDERACIO DE FUTBOL

Madrid, 17. — El Comitè de la Federació Nacional de Futbol s'ha reunit aquesta tarda, per a tractar de l'actitud de l'Atletic.

Ha acordat que mentre l'Estadi estigui en la situació de terreny federat per l'Atletic Club, encara que hagi passat l'arrendament a un altre Club, no podrà jugar-hi l'Athletic.

Per la seva part, l'Atletic Club ha dirigit aquesta tarda una carta al president de la Nacional en la qual diu que per tal d'evitar males apreciacions quan ell té el propòsit formal d'acatar les decisions de la Nacional, i com que es podria interpretar com a mala maniobra el fet que jugues diumenge a l'Estadi, està disposat a jugar al camp de Chamartín.

SON ELS CADAVERS DE LES TRES NENES DESAPAREGUES HA ALGUN TEMPS? ELS METGES CREUEN QUE ELS OSSOS TROBATS HAN ESTAT ENTERRATS TRENTA ANYS

Madrid, 17. — Al carrer d'Hilarió Esclava es produí un gran remor avui en circular el rumor que recercant al lloc on ahir aparegueren unes despulles humanes s'havia trobat un cabàs i restes i vestit de nena, que foren ensenyats a una de les mares, la qual cregué reconèixer el vestit que portava la seva filla el dia de la desaparició.

No trigà en circular el rumor que els obrers que realitzen les excavacions havien trobat els esquelets de tres persones, que, segons creien, eren nenes.

Els periodistes acudiren llavors a la Direcció General de Seguretat i s'entrevistaren amb el cap superior de policia, el qual es limità a dir: L'únic que puc dir de moment és que la policia està treballant molt activament i que, en efecte, s'han trobat despulles humanes.

El lloc on han aparegut les despulles, que són tant de fonament hom creu que siguin de les nenes, és un desmunt situat al carrer de Cea Bermúdez, cantonada al d'Hilarió Esclava. En aquest lloc hi havia des de ja fa molt de temps, nombroses coves enclavades en els ciments dels trinxeres que en elles cerquen estatge.

Ahí, en procedir-se a certes obres en aquests desmunts, uns nois van trobar un crani amb el qual van jugar per suposar que es tractava de les despulles d'una cabra. Algú, no obstant, va sospitar que aquell crani fos humà i se seguia es va donar compte a la policia, que ha practicat activíssimes gestions, auxiliada pels bombers, fins ampliar l'excavació i trobar tot el que hem fessenyat.

La hipòtesi més verosimil de l'origen, és que les tres noies que sortiren de llur casa per a comprar patates per encàrrec de la mare d'una d'elles, es foren a jugar als desmunt i s'ells va ocórrer ficar-se en una de les esmentades coves. Segurament quan ja eren dintre sobrevingué una esllavissada que tapà l'entrada de la cova. Les dissortades criatures moriren indubtablement per asfíxia o aixafades.

No és estrany que la desaparició de la cova quedés completament inadvertida per la policia que tantes recerques va fer per aquells indrets, tota vegada que el nombre d'aquests socobans és gran i un cop cegat qualsevol d'ells per una esllavissada possible no queda cap rastre de llur existència.

Les despulles i altres coses trobades han estat presentades a les mares de les nenes desaparegudes, davant del comissari senyor Roldán.

Ha comparegut en primer lloc Dionisia Paredes, mare de Mariquita del Valle, acompanyada d'una filla seva. Les dues han reconegut immediatament el borseguí amb taló de goma, no dubtant que es tractava d'un calçat idèntic al que portava la criatura el dia de la seva desaparició.

Respecte al tros de tela, la mare no ha sabut precisar si seria la mateixa del vestit, però la seva filla, que té bona memòria, ha recordat que, fa molt poc temps, regirant un cistell de costura, havia trobat uns retalls d'aquest vestit.

Immediatament ha anat a cercar-ne un d'ells, que confrontant amb el que s'havia trobat a l'excavació, ha resultat ésser del mateix gènere i dibuix.

Es tracta d'una tela blava amb ratlles clares petites i al fons uns llistats més amples i un blau més fosc, al mig de les quals es destaquen dues ratlles blanques.

A continuació ha comparegut Maria Guirao, mare de la nena Maria Ortega, la qual ha examinat les despulles del que s'ha trobat i una senalla, i ha reconegut també que es tractava d'una nansa formada per trossos de fil d'empalmar i a la qual ella havia posat a la senalla que portava la seva filla.

Les altres despulles eren trossos de palnera i vintens, dels quals es fan els cistells.

L'emoció d'les mares davant d'aquestes coincidències, ha estat molt gran.

Carme Galan, mare de Carmeta Cuevas, no ha declarat res per trobar-se malalta.

La policia aixecà acte de tot lo trobat i en unió dels elements trobats o ha remès a la Direcció General de Seguretat, en tant continuen altres treballs encaminats a aclarir aquest intrincat assumpte, que ve a resucitar un succeís al que el temps havia fet ja oblidar.

Les coincidències autoritzen la relació que s'estableix; tantmateix no tenen força de prova fins ara, però no és possible desdenyar els fets; de que el borseguí de pell de vedella amb taló de goma hagi estat reconegut per Dionisia Paredes com igual al que portava la seva filla, com també el tros de tela blava amb ratlles clares petites i al fons uns llistats més amples i un blau més fosc, al mig de les quals es destaquen dues ratlles blanques.

La policia aixecà acte de tot lo trobat i en unió dels elements trobats o ha remès a la Direcció General de Seguretat, en tant continuen altres treballs encaminats a aclarir aquest intrincat assumpte, que ve a resucitar un succeís al que el temps havia fet ja oblidar.

Les coincidències autoritzen la relació que s'estableix; tantmateix no tenen força de prova fins ara, però no és possible desdenyar els fets; de que el borseguí de pell de vedella amb taló de goma hagi estat reconegut per Dionisia Paredes com igual al que portava la seva filla, com també el tros de tela blava amb ratlles clares petites i al fons uns llistats més amples i un blau més fosc, al mig de les quals es destaquen dues ratlles blanques.

La policia aixecà acte de tot lo trobat i en unió dels elements trobats o ha remès a la Direcció General de Seguretat, en tant continuen altres treballs encaminats a aclarir aquest intrincat assumpte, que ve a resucitar un succeís al que el temps havia fet ja oblidar.

Les coincidències autoritzen la relació que s'estableix; tantmateix no tenen força de prova fins ara, però no és possible desdenyar els fets; de que el borseguí de pell de vedella amb taló de goma hagi estat reconegut per Dionisia Paredes com igual al que portava la seva filla, com també el tros de tela blava amb ratlles clares petites i al fons uns llistats més amples i un blau més fosc, al mig de les quals es destaquen dues ratlles blanques.

La policia aixecà acte de tot lo trobat i en unió dels elements trobats o ha remès a la Direcció General de Seguretat, en tant continuen altres treballs encaminats a aclarir aquest intrincat assumpte, que ve a resucitar un succeís al que el temps havia fet ja oblidar.

Les coincidències autoritzen la relació que s'estableix; tantmateix no tenen força de prova fins ara, però no és possible desdenyar els fets; de que el borseguí de pell de vedella amb taló de goma hagi estat reconegut per Dionisia Paredes com igual al que portava la seva filla, com també el tros de tela blava amb ratlles clares petites i al fons uns llistats més amples i un blau més fosc, al mig de les quals es destaquen dues ratlles blanques.

La policia aixecà acte de tot lo trobat i en unió dels elements trobats o ha remès a la Direcció General de Seguretat, en tant continuen altres treballs encaminats a aclarir aquest intrincat assumpte, que ve a resucitar un succeís al que el temps havia fet ja oblidar.

Les coincidències autoritzen la relació que s'estableix; tantmateix no tenen força de prova fins ara, però no és possible desdenyar els fets; de que el borseguí de pell de vedella amb taló de goma hagi estat reconegut per Dionisia Paredes com igual al que portava la seva filla, com també el tros de tela blava amb ratlles clares petites i al fons uns llistats més amples i un blau més fosc, al mig de les quals es destaquen dues ratlles blanques.

La policia aixecà acte de tot lo trobat i en unió dels elements trobats o ha remès a la Direcció General de Seguretat, en tant continuen altres treballs encaminats a aclarir aquest intrincat assumpte, que ve a resucitar un succeís al que el temps havia fet ja oblidar.

Les coincidències autoritzen la relació que s'estableix; tantmateix no tenen força de prova fins ara, però no és possible desdenyar els fets; de que el borseguí de pell de vedella amb taló de goma hagi estat reconegut per Dionisia Paredes com igual al que portava la seva filla, com també el tros de tela blava amb ratlles clares petites i al fons uns llistats més amples i un blau més fosc, al mig de les quals es destaquen dues ratlles blanques.

La policia aixecà acte de tot lo trobat i en unió dels elements trobats o ha remès a la Direcció General de Seguretat, en tant continuen altres treballs encaminats a aclarir aquest intrincat assumpte, que ve a resucitar un succeís al que el temps havia fet ja oblidar.

El senyor ELOLA consumeix un torn de totalitat.

La necessitat de distingir entre l'home de ciència i el que sap ensenyar, perquè hi ha els centres docents d'Espanya i els centres docents de Catalunya, és una qüestió pedagògica. El que importa en aquest punt de vista de l'ensenyança és saber ensenyar.

Una altra de les coses que cal portar a l'ensenyança és coordinar les diverses disciplines d'una carrera que ara s'estudien fraccionades.

Computen—diu—els dies de festa i vacances que gaudeixen els alumnes durant el curs amb els dies d'escola i es dedueix que per cada dos dies de treball en tenen deu de descans.

Es mostra partidari de l'examen teòric que tindrà els seus inconvenients, però que remarca l'avantatge de demostrar que els alumnes comprenguin els tres o quatre principis fonamentals de l'assimilació, dels quals tot el demés és conseqüència i sense el seu coneixement és impossible avançar res.

El senyor YAGUAS anuncia que les esmenes que es presentin al projecte passaran a la Secció i perquè les estudiï i unifici al dictamen les que cregui procedents.

El comte de los Andesajetóin. El senyor MACHIMBARRENA demana que la Universitat sigui el centre de convergència dels estudis superiors.

Diu que és un símptoma de decadència en l'ensenyança el que hi hagi tants d'exàmens, però no n'hi prou, per solucionar aquest problema, suprimir-los, com demanava el senyor Pérez Bueno.

El mal és profund. La malaltia de la Universitat tampoc pot ésser guarida des de la "Gaceta".

Parla dels llibres de text i diu que constitueixen una pesombra per als estudiants.

Es refereix a les escoles especials, especialment la d'enginyers, que diuen que ha conquistat l'autonomia per la tasca docent realitzada.

Fa a continuació un elogi d'aquestes escoles.

El senyor TERRADES, de la Comissió, diu que és absolutament indispensable que es reglamenti l'esforç dels professors i dels alumnes perquè ambdós donin la màxima eficiència.

Ampla la reforma els estudiants surten de la Universitat amb el seu caràcter format i la seva personalitat definida.

El senyor JIMENEZ (Innocenci) diu que va a presentar una esmena al projecte de reforma de l'ensenyança.

Cada universitat té un esperit i una personalitat diferent.

Demana una ampla autonomia per a les universitats.

El problema universitari és un problema viu que interessa fonamentalment tot el país.

Cal pensar en els mals universitaris, no per a combatre'ls, com ho han fet alguns oradors amb força cruesa, sinó per a remeiar-los.

Per a resoldre el problema universitari hi ha un obstacle greu: la manca de recursos econòmics.

No hem de preocupar-nos solament de la situació econòmica dels catedràtics, sinó també de l'auxiliari, puix que si el catedràtic no està degudament remunerat li cal dedicar-se a altres activitats per a obtenir més recursos, però l'auxiliari, com que cobra menys, li cal exercir altres professions.

Proposa que es remunerin els auxiliars degudament.

El senyor JORDANA DE POZAS analitza els discursos que fan referència a la reforma universitària, que han promunciat els diversos oradors que han intervingut en el debat.

Diu que la llei d'instrucció pública vigent té 71 anys, i anuncia que va a analitzar alguns dels seus defectes.

Les universitats espanyoles—afegeix—no han d'ésser regionals o mai seran res.

Les Universitats de Múrcia i d'Oviedo, per exemple, per que han d'obrir els seus cursos en la mateixa època, i imposar a les seves pràctiques les mateixes pautes?

ESTRANGER

Pangalos, l'ex-dictador de Grècia, ha arribat, custodiat, a Atenes, on ha d'assistir a la vista del seu procés

El Reichstag ha rebutjat la moció comunista que demanava la seva dissolució
Abans els partits de la coalició governamental alemanya faran aprovar el pressupost pel Parlament

LA NATALITAT ITALIANA

El problema de la natalitat — qüestió d'importància política a tot arreu — té a Itàlia un interès especial perquè la seva principal força prové de la densitat de població — densitat excessiva diran els que no pensen, com Ruskin, que "la vida és l'única riquesa".

La natalitat disminueix a Itàlia, com a quasi tot Europa, i, malgrat aquesta disminució, Itàlia es veu obligada a llançar cada any més enllà de les fronteres molts milers de famílies.

El diari italià ha publicat un report del senyor Micheli, professor de la Universitat de Roma, que no deixa cap mena de dubte sobre la minva de la natalitat italiana.

Segons Micheli, l'any 1887 es registraven 39 naixements per cada mil d'habitants; l'any 1925 la xifra passa a 27 per mil. L'any 1887 tenia Itàlia 29 milions d'habitants i es registraven cada any 1.152.000; l'any 1925, Itàlia, territorialment més gran que l'any 87, i amb una població de més de 40 milions d'habitants, registrava només 1.077.736 naixements.

Fa observar el professor Micheli que en les regions del nord, de més intensa civilització i progrés industrial, és on més feble és la natalitat, que no passa d'11 per mil d'habitants al Piemont.

Aquesta minva preocupa molt el feixisme que, es proposa combatre aquest perill públic. S'han pres algunes mesures i se n'adoptaran d'altres. Els funcionaris que s'ingressen des de set fills estan exemptos de tota taxa, els cel·lularis paguen un impost i aviat pagaran també un impost els matrimonis sense fills.

Creu també necessari el govern italià instaurar una veritable política en matèria de moral pública. El cin que la repressió contra el llibertinisme serà tan forta que tots els italians es veuran obligats a casar-se en obsequi a la pàtria. Han entrat ja en vigor algunes disposicions de policia i se'n preparen d'altres que, segons un comentari francès, serien considerades en molts països com insuportables i vexatòries.

També creu el govern feixista que ha de tenir una important repercussió a favor de la moral pública el foment de la cultura física. No fa molts dies, Mussolini inaugurà l'Escola superior de gimnàstica i esports, amb una cerimònia que el diari "Il Sole" qualificava d'"austera i significativa".

Intervé el senyor GARCIA GUJARRO.

Don INNOCENCIO JIMENEZ intervé també com així mateix el senyor BENJUMEA que donà les gràcies a tots els oradors.

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ fa el resum del debat.

Diu que no es castigarà amb multes no en metàl·lic als que intervenen en el tràfic clandestí d'estupefacients, puix està convençut de que aquests castigs no tenen efecte.

Hi ha un gran nombre de malalts per causa dels tòxics.

El dia que s'imposin, com ja es fa, sancions severíssimes als que intervenen en el tràfic de drogues, s'amorollarà molt el mal.

Cita el cas d'un farmacèutic que va introduir cinc quilos de cocaïna amb la que es podien enverinar cinc mil persones.

Diu que els inspectors de sanitat aniran al domicili particular per a cercar-se d'una manera evident de que es fan els expedients per a protegir al públic.

Hi ha que perseguir implacablement les drogues n'és de la humanitat.

Per a això cal amb la bona voluntat de tots.

El president de l'Assemblea senyor PRAEZ dona les gràcies a tots els assembleistes que queden en la sala.

Es suspen la discussió i s'aixeca la sessió a dos quarts d'onze de la nit.

ESPORTS

L'OLIMPIADA DE SAINT MORITZ

Saint Moritz, 17.—Hockey sobre el gel. Partits semifinals.

Suïssa venç a Anglaterra per 4 a 0. El patinatge artístic per a cavallers ha estat guanyat per Graffstoom.— Fabra.

Saint Moritz, 17.—Hockey sobre el gel. Partits semifinals. Canada venç a Suïcia per 11 a 0. Carreres de skeltons: Primer, Jennison Meaton, Estats Units, en 181 segons amb 8-10; segon: Rutherford Heaton, Estats Units, en 183 segons amb 1-10. Proves combinades de skis: venç Grotumshraaton, Noruega; Vin Jarongon Noruega; Cook, Polònia; Nomocki, Txecoslovàquia.— Fabra.

L'OBTENCIÓ DE PLATI

Joannesburg, 16.—Dos enginyers de mines han realitzat un notable descobriment en la fabricació de platí, el qual descobriment revolucionarà aquesta indústria.

Obtenen el preat metall per un tractament especial, mitjançant el qual s'extrauen del seu òxid, i, segons hom assegura, han aconseguit, per aquest mètode, els detalls del qual són, naturalment, inèdits i secrets en absolut, per ara, produir platí a un preu excepcionalment baix, quatre lliures esterlina per unça.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l'exercici de 1927, ha adoptat un article extintiu de tota taxa sobre la xifra d'afers les importacions d'or.— Fabra.

LA GUERRA QUÍMICA

Paris, 17.— Resulta de la comunicació que el ministre d'Afers estrangers ha dirigit als ambaixadors dels països que signaren el protocol datat el dia 17 de juny de 1925 i relatiu a la prohibició de la guerra química i bacteriològica, que França i Venezuela, per haver signat aquesta acta de prohibició d'emprament de gasos asfixiants, bacils tòxics, etc., no emparan ja aquests mitjans de combat, però s'ha d'entendre que és de desitjar que les altres potències no triguin a ratificar l'acta, perquè França es creu en el cas de precisar que l'entrada en vigor del seu compromís l'obligava únicament a respectar la prohibició davant els Estats que l'hagin ratificada i que cessarà d'estar compromesa a respectar aquest conveni respecte als Estats les forces armades dels quals, pròpies o aliades, no respectin aquesta prohibició.— Fabra.

FRANÇA

LES IMPORTACIONS D'OR

Paris, 17.—La Cambra dels diputats, en discutir un projecte relatiu a l'obertura i anul·lació de crèdits sobre l

PALL MALL CINEMA

En quin sentit és respectable el públic?

Useu en la vida una colla de frases fetes plenes de sabiduria, que podríem dir axímes de la vida pràctica, i sense els quals aquesta vida pràctica cauria ben aviat en el que les persones instruídes en diuen el caos. No se sap mai qui pugui haver-les inventades i més val així, perquè sinó la llista dels homes cèlebres s'allargaria fins al final de l'infinit, i per ara ja en tenim prous.

Però dona la casualitat, amb aquestes famoses frases, que si les reuníssim tota acabarien per no demostrar-nos res i es destruirien mútuament. És, aleshores, que manquen de tota la sabiduria? Molt al contrari: això demostra que en són plenes fins a vessar, perquè prova la gran política dels autors, que les fabricaren per a presentar-les sempre separades i mai reunides, i sempre amb l'etiqueta d'article de fe.

Si agafem, per exemple, la sentència que ens diu que el teatre és escola de costums i la comparem amb aquella locució del respectable públic, que autors, actors, empresaris, menys el públic, n'han fet una bandera, veurem que ben posades l'una damunt l'altra no saven gens ni mica. Si, per exemple, en un país d'antropòlegs presenten un drama en el qual el canibalisme sigui castigat, què passarà? No hi haurà prous tomàquets i pebrots per a fer el sofregit d'autor, actors i acomodadors. Cridrà, aleshores, per fer "escola de costums", ensenyant-los a menjar pulcrament els palpis humans sense servir-se dels dis, sinó de la forquilla a la mà esquerra i el ganivet a la mà dreta? Potser això seria el que pensaria l'empresari. I això és el que pensen tots els empresaris, no ja en la terra dels caníbals, sinó a totes les terres, fins les dels vegetarians.

El respecte al públic s'ha convertit en baixa adulació al públic, amb l'enredada que va moltes en tota adquisició, que consisteix en treure-li les pestetes el més fàcilment possible; però educació, millorament públic? Si no fos el mateix públic que poc a poc es va educant, que malament aniríem!

S'hauria de tenir en compte que el públic, quan va al cinema, hi va exclusivament per aprendre-hi alguna cosa en algun ram determinat. No tot hom sap de tot, ni d'allò que més es pensa saber ho sap tot. Però, desgraciadament, el que va a aprendre el públic al cinema no és pas d'un nivell molt elevat: les noies hi van, generalment, a aprendre emocions; unes, de fer l'amor; d'altres a perfeccionar-s'hi i a veure les novel·lats en el ram. També hi van pel nou gust que acaba de sortir, i els cotins, les cortines i les lampàres; i quan veuen una habilitació que els sembla ben decorada (n'hi ha prou que sigui enfarfegada i que la llum hi penetri una mica misteriosament, diuen que "fa cine").

Els xicots, a més de la primera part del perquè hi van les noies, aprenen a treure el pit enfora i moure cames i braços; a pensar com donarien un cop de puny en cas que l'haguessin de donar, i com cridarien d'utengile al camp de futbol. A potser també es practiquen una mica en la que hem qualificat de primera part de les ensenyances femenines.

Els senyors ja establerts aprenen a mastegar un pur i a fer anar enrou tot el personal del seu despatx.

Tot plegat, el públic va al cinema a aprendre de fer cinema fora del cinema, però res més, ni té ganes que li ensenyin altra cosa. Com que no s'han acostumat a viure en un ambient d'art i de bon gust i no els interessen els bells espectacles naturals i gratuïts,

menys els interessen els pells moments cinematogràfics pagant.

Però tot això, per respectable que sigui el públic, no n'és gens, de respectable, i no s'hauria de respectar. Amb tota l'oposició del públic en contra s'hauria de millorar el nivell del públic; és un deure moral, si més no, de caritat envers el que paga de servir-lo i a consciència, no del que paga, que pot anar enganyat, sinó del pagat.

El públic, diuen, no ho vol que el millorin, i desertaria dels locals on aquest intent es fes. Això és una gran veritat, però si, per exemple, en comptes de posar com a "clou" del programa la pel·lícula que en països de públic educat ha tingut gran èxit se n'hi posés una altra d'inferior, el bon efecte de la primera quedaria realcat per la inferioritat de la segona, que podria ésser tan efectista i de gran públic com volguéssim, tot i essent dolenta. Necessàriament el públic notaria quelcom d'estrany; una diferència entre les dues pel·lícules, i acabaria per preguntar-se si no hi ha cosa millor la primera, que potser hauria despreciat posada com a base del programa, que no pas aquella baluerna que li han presentat a so de tabals.

L'educació del públic no es pot fer si el públic s'adona que el volen educar; en aquest sentit farà més la política ben portada que no pas la millor propaganda.

Es un deure moral ineludible dels exhibidors de millorar autànticament el nivell del públic del qual accepten els diners. Només en, per a això, un exemple: les primeres pel·lícules que es projectaven valien ben poca cosa en tots conorres; no obstant, entusiasmaraven el públic. Proven, ara, de presentar-ne alguna, i veureu. És que el cinema ha millorat, però també s'ha educat el públic.

Però encara no ho est' prou; ara manca el més difícil.

A. F.

LES PROVES

LA CABANA DE TOM
(Pel·lícula Universal)

Finalment, després de molts anys i molts intents, ha pogut ésser filmada aquesta novel·la d'Harriet Beecher Stowe. La dificultat principal consistia en la qüestió negra, vivissims encara entre nombrosos públics dels EE. UU. La presentació de protagonistes negres era una gran dificultat, i el record de les lluites per a l'alliberació dels esclaus n'era una altra. Però finalment, repetim, la Universal ha pogut superar totes aquestes dificultats, bo i modificant, és cert, la novel·la, però conservant-ne força l'esperit.

"La cabana de Tom" és un gran film que interessarà a tothom. Bé d'adaptació i de realització—el director Pollard ha obtingut, ajudat dels operadors Stumar i Kull, efectes fotogràfics bellíssims—, i els actors han fet coses extraordinàries. Tom, encarnat per l'actor negre James B. Lowe, és un tipus perfecte, el millor que hem vist en protagonistes negres, i Topsy—la negra Mona Ray—serà un èxit formidable perquè és una petita gran actriu. Tots els altres actors igualment amb una gran força expressiva i molt ben caracteritzats. És una pel·lícula de gran dramatisme que arriba moltes vegades a moments d'emoció profunda. Una pel·lícula d'aquelles que fan exteriorir les diames. Les escenes de guerra, hàbilment sortejades en el film, salven les crítiques que podrien fer-hi els americans del sud; però hem vist fotografies del film amb escenes, que no varem veure a la pel·lícula i no sabem de què salva el tallalleres per al nostre públic, per al qual, per llarga que sigui resultaria massa curta.

P. DE F.

Peter Pan, la coneixen tots, la deliciosa Betty Brouson és nega a representar una escena que ella considerà massa atrevida, i ara no li han renovat el contracte. És l'únic suport d'una família de quatre persones. Caldria que el públic se'n recordés.

QUE FAREM D'ACI A DEU ANYS?

El projectes i disegs de Norma Talmadge, Adolphe Menjou, Colleen Moore, Glòria Swanson, Douglas Fairbanks, John Gilbert, Ronald Colman, Richard Dix, Dolores del Rio, quan s'hagin de retirar, i de Mae Murray, que no pensa retirar-se

Exactament els mateixos inconvenients que la precocitat literària a casa nostra, té, augmentats, la categoria d'estrella en el món cinematogràfic. Les glòries literàries passen fàcilment a patums i s'hi resignen, perquè no se'n donen compte, però com podria ésser que no s'adonessin les estrelles cinematogràfiques que perden el prestigi, si aquest té un senyal tant vist com els contractes?

Nombroses estrelles es trobaran dintre un temps en el cas trist d'haver de desaparèixer de la pantalla, discretament, com ja ho han fet d'altres, a menys de resignar-se a passar a segon o tercer terme. No és ben trist això? Saben perfectament que dintre deu, dintre quinze anys, unes amb altres, vindrà per a elles la vellesa cinematogràfica, car la categoria d'estrella depèn en gran part de la joventut, de l'aparença, de l'encís que atrau l'adulació del públic. I, aleshores, quina mena de vida duran? Què es preparen per a aquell temps? En qualsevol altra professió podrien estar tranquils i pensar que a mesura que passessin els anys augmentarien les possibilitats d'èxit i de finances; però en aquesta, no; deu anys representen a la pantalla el que vint o trenta anys en qualsevol altra professió; per això s'han d'afanyar a guanyar els diners, perquè no n'hi ha mai per molts anys.

Aleshores, un cop abandonada la professió, hauran de començar una altra vida, llarga encara. I per a aquesta vida, què tenen pensat, per fer-la agradable i activa, que els permeti d'oblidar el turment de la glòria passada i d'ésser útils a ells i als altres? Es preocupen de substituir en el futur l'admiració pública per alguna altra cosa? Han arribat al cim, a la fama, la glòria, l'adulació, els grans sous. I bé: quin significat tindrà tot això per a ells d'ací a deu anys? Seria interessant de saber-ho.

Vicem, doncs, què diuen d'això unes quantes estrelles de les que ho han estat prou temps per acostumar-se a la fama i que passaran dels quaranta anys d'ací a deu.

Han estat preguntades en quines circumstàncies desitjarien trobar-se d'ací a deu anys i el que se'ri llur vida si poguessin controlar llurs destins.

En la major part dels casos la pregunta és molestà. Era clar que es neguitejava de mirar el futur. No hi havien pensat mai ni hi volien pensar. Com que el cinema és

La moda en blanc i negre

Importants regles sobre la qüestió dels pentinats: La feminització de la moda femenina

Una qüestió important, una qüestió molt important que cal tenir en compte en l'afar elegància és el pentinat. No és prou l'instint de coqueteria per a induir una dona a adoptar el més convenient. Hi ha moltes vegades un esperit contrari, el de la moda, que de vegades veng, i aleshores hom no sap mai el què en podrà resultar.

Billi Dove, us haureu fixat, té sempre una cura especial del pentinat. Apareix sempre a la pantalla amb el pentinat convenient per a l'ocasió, i té idees seves sobre el particular.

"Una noia elegant—diu—no ha d'adoptar una forma especial de pentinat únicament perquè sigui moda. És com si en el vestir adoptés models de moda, però que no anessin bé al seu tipus. És per això que una dona assenyada que tingui el mentó en punta no portarà el pentinat alt. És impossible que aquest li vagi bé, com li anirà un pentinat llis, baix.

Si una dona té sempre present que la seva cara ha d'ésser més llarga que l'amplada del seu pentinat, sempre apareixerà més bella que si no ho té en compte.

Si té les espatlles rodones, hauria de portar el cabell alt per darrera, perquè la seva figura quedí ben compensada. Si una espatlla cau o és més baixa, serà bo que es parteixi la clienta del costat oposat per la banda corresponent a la part central de l'ull.

Si la cara és ampla, caldrà portar el cabell allisat als costats.

El cabell no s'ha de portar mai de manera que vingui junt als ulls per la banda dels ulls, perquè es perd la bellesa de les pestanyes i els ulls apareixen més petits mirats de perfil."

Les nostres lectores poden apreciar fàcilment la bondat d'aquests consells. No costa res de, entre amigues, fer la prova, que ha de resultar un bon i divertit entreteniment.

Estem en període de renovació de modes. Ja en una altra edició indicarem les noves modalitats. És interessant, però, de reunir totes les informacions possibles, mentre esperem l'aparició dels models d'estiu, que en definitiva seran els que resoldran la qüestió. Helène Costello diu que les modes semblen determinades a feminitzar-se. Poc a poc, però d'una manera segura, els severos estils de "to masculin" van deixant lloc a d'altres més femenins, encara que senzills, però més fionjos, amb ples volants i bandes. Les xorreres donen també signes de vida, i donen una línia graciosa des del coll a la cintura, i de vegades continuen fins a baix del vestit, aleshores en el mateix canere que aquest. Serem moltes les que donarem la benvinguda al

Heu's ací una bonica bata de feinejar, que porta Leatrice Joy. És de cotó, amb els brodats que surten de les butxaques; les mànigues, forma raglan.

retorn de la xorrera, perquè és una solució única per a renovar completament un vestit vell, que és el que un gran nombre entre nosaltres han de fer en aquesta època de l'any.

També els vestits de faldilla ampla i fionja—glasses, blondes—continuen en gran favor per a la nit.

Es un estil que, per la forma, sigui senzill o guarnit, té un to especial que el fa acceptable per a tota festa, per cerimoniosa que aquesta sigui, i al mateix temps el seu aire de joventut i la seva gràcia el fa apropiat per a qualsevol festa per familiar que aquesta sigui. És, realment, un vestit per a totes les ocasions.

Es per això que les actrius cinematogràfiques l'adopten amb tanta freqüència. Ésot moderat, cos llarg i ajustat, banda flotant, faldilla de tul són els punts que en qualsevol festa fan irresistible una xicoteta no més graciosa.

MORE SINCLAIR

llur vida, els era difícil d'enfrontar-se amb una vida sense cinema, i com el repòrter insistís, parlaren vagament de viatges, belles propietats, yachts, i només una o dues consideraren la possibilitat de nous camps de treball. Les dones semblaven saber més que els homes el que volien.

Penso el drama d'uns homes que a quaranta anys pensen "retirar-se" per no saber fer altre treball que aquell per al qual ja no serveixen?

Escoltem ara el que diuen els artistes entrevistats:

NORMA TALMADGE

—Oh, Déu meu! No he pensat mai en altra cosa que en les pel·lícules; mai no he estat prou satisfeta de cap de les pel·lícules que he fet fins ara, de manera que en tot

el que puc pensar és en fer-ne de millors. Però m'agradaria de passar al teatre. N'hauria d'aprendre, naturalment; no penso pas que ho fes valent-me de la meua reputació cinematogràfica. Hauria de tenir treball sempre, perquè no puc concebre la vida sense treballar.

M'agradaria una villa al sud de França, prop de Monte-Carlo. La gent sembla saber viure, allà. Una colla de dones, Mary Garden, per exemple, tenen llurs cases allà, però no estan pas retirades; van treballant pel món i tenen llurs vil·les com un repòs entre contractes.

M'hauria agradat de tenir fills—murmura, pensativament—. Estimo amb bogeria els fills de Natàlia (la muller de Buster Keaton)... Oh, deu anys; sembla tan lluny...!

(Continua a la pàgina següent)

EL PRETENDENT (per fer-se simpàtic): —(De quina manera s'assembla Teodòria a la seva mare, Mr. Gilpin!
EL PARE: —I ara! Doncs m'hi jo que em pensava que vostè s'hi volia casar.
De "Film Fun" (Nova York).

—Per què ara diu Josep al nen? Em pensava que es deia Joan.
—Joan Josep, es diu, del nom dels seus dos oncles, però l'oncle anomenat Joan ha fet fallida.
(Del "Dublin Opinion".

EL TIPUS SUSPECTE: —Cinc lliures, senyor, i el gos és vostre; si no, temo molt que vós no sigués del gos.
De "The Humorist" (Londres).

200.000 persones han desfilat pel TIVOLI per veure BEN-HUR

Coneixeu ja aquesta obra mestra del geni i de la indústria humana?

No deixeu d'assistir a les
DARRERES REPRESENTACIONS D'AQUESTA TEMPORADA

ADOLPHE MENJOU

També té la vista posada en el Migdia de França per a la seva retirada de l'any 1937.

Estic treballant fort ara i ho faré durant alguns anys més; però en deu anys, o potser abans, tindrè prou diners per comprar una propietat a la campinya de Pau, a França. Vull viure a França, país de cavallers, en un castell amb instal·lacions modernes i tenir gossos i cavalls i potser criatures. I aleshores, prou pel·lícules. I espero realitzar la meua ambició.

Molt aviat

LA CABANA DE L'ONCLE TOM

Super joia

Universal - Extraordinària

COLLEEN MOORE

Naturalment, primer de tot m'agradaria poder dir que he fet una pel·lícula realment artística, que hagi estat un gran èxit de taquilla, i espero que per aleshores podré tenir una consciència ben neta, perquè m'agrada dormir bé. En sap greu de no tenir cap ambició elevada. Desitjo conservar-me prima perquè les persones grasses ocupen massa lloc en els yachts petits.

Si, d'aquí a deu anys espero trobar-me en un yacht a la vela de 125 peus, amb una bona màquina per si de cas, amb el meu John i recorrent les mares. Vull fondejar en els ports petits i remuntar els rius petits, potser el Nil (!), per exemple. Ja saben que vaig passar aquest iatin en aquests creuers quatre mesos meravellosos amb el meu John.

—I què fareu dels menuts?
—Els deixarem a casa amb la meua mare, a Califòrnia. És el millor clima per a les criatures. Però el que probablement faré d'aquí a deu anys serà ésser grassona i amb aires de matrona, absorbida terriblement en dos marcecs i dient al meu John que hem d'ajornar el treuer en el yacht fins que ells siguin més grans.

(Acabada)

MOLT AVIAT

NAPOLEO

LA MERAVELLA
CINEMATOGRAFICA

Dues revolucions en la presa de vistes

El Triptic

Si la innovació que anem a descriure l'hagués descoberta un "metteur en scène" d'Hollywood, les trompetes de la celebració haurien exordiat a tothom. La invenció ha vingut d'un estudi parisenc, i no s'ha fet de bon tros el reclam que la cosa mereixia.

Aquest invent és una cosa notablement. Abel Gance, autor de La Roda i de Napoleó, n'és el creador. El nostre home va donar-se compte un dia que l'encarcament del quadre reglamentari de la pantalla venia a ésser una servitud intolerable. Per què els pintors del "rayon" ardent han d'estar condemnats a un tany de tela immutuable? Per què els fabricants de pel·lícules han d'ésser esclaus del rectangle fabricat a mida? És en va que s'intenti per tots els mitjans variar poc o molt l'extensió del camp lluminós: l'ull sent, malgrat tot, el rigor inflexible del quadrilàter, del qual no hi ha possibilitat d'evadir-se'n. La "mise en scène" ha de ressentir-se'n forçosament. Constantment s'endevina la preocupació de l'autor que es veu obligat d'acumular una mica artificialment els seus protagonistes o les seves multituds en els límits marcats per la seva pobra tarja-postal.

Hi ha possibilitat d'esfondrar els murs d'aquesta presó? Aquesta possibilitat l'ha trobada Abel Gance. Heu-vos aï: com: reemplaça la pantalla normal per una triple pantalla; més ben dit, per una banda de tela lluminosa que té la mateixa alçada que l'antiga, però que és, en canvi, tres vegades més llarga. És un frís vast, de proporcions encertades: trip-

Molt aviat TRIPOLI

tie sense solució de continuïtat que pot rebre de cap a cap tres projeccions simultànies. A la presa de vista, tres objectius rigorosament sincronitzats han abraçat un triple camp de visió i en la projecció tres aparells desenrotllen tres pel·lícules paral·leles, que en tres llenques estretament unides, animen de cap a cap aquest horitzó immens.

En la projecció normal, unes cortinetes de vellut negre no deixen descoberta més que la pantalla central, però si el tema necessita un camp més vast, un desenrotllament més gran d'espai, se separen les cortinetes sense soroll, i apareixen les zones laterals, desplegant-se l'acció amb una amplitud i potència extraordinàries. Aquesta evasió de la pantalla reglamentària és, en veritat, sorprenent. No és per un petit espai emmarcat que s'admiri la vida o el somni fantàstic: és tot un pany de paret que es torna transparent com un cristall i que us deixa percebre un altre univers. Els espectadors, davant de les imatges moribles, esdevenen des d'aquest moment, una "multitud afrontant una altra multitud". Aquesta visió vastíssima us produeix una emoció de rara intensitat.

Es aquesta una invenció que s'imposa des del primer moment. Els tècnics comprendran immediatament els mitjans precisos que els aporta aquest dispositiu. Aquesta pantalla pot, en efecte, abolir o restablir a gust d'ella, els arcs d'aquesta tres cel·loides. Podran destinar un d'ells al desenrotllament d'un tema principal, confiant als altres dos un paper complementari. El centre pot cantar una melodia visual indepen-

dent, recolzada, però, amplemment per les pantalles laterals. És així, per exemple, que per llegir en el pensament de Napoleó mentre lluita una batalla, l'autor ha pogut mostrar-nos en la pantalla central les imatges i els records que passen pel cervell del gran estratèg, mentre la batalla continua desenrotllant-se en les pantalles laterals.

Les possibilitats expressives d'aquesta invenció són il·limitades: no cal detallar-les. Cal remarcar només que aquesta troballa marca una data en la història de la tècnica cinematogràfica, i s'ha de retre homenatge al seu creador, que ha donat facilitat insospitades a la indústria cinematogràfica francesa.

EMILE WUILLERMOZ
(Le Temps)

NOTES OFICIOSES

"LA CABANA DE L'ONCLE TOM"
Segons una crítica d'un periòdic del Sud dels Estats Units, lloc d'acció dels sangnats episodis de la guerra entre els Estats del Nord amb el Sud, els productors han tingut l'encert d'eliminar les escenes de la guerra en "La cabana de l'oncle Tom".

En aquesta producció que es pot qualificar de gran com cap més, adquireix grans proporcions la qüestió sentimental que constitueix el fons del cèlebre llibre de Harriet Beecher Stowe, evitant així ferir els sentiments de l'espectador amb les lluites fratricides a què dona lloc l'abolició de l'esclavitud.

Es, doncs, una història profundament humana. Els directores de pel·lícules saben més que ningú que un caràcter digne d'amor crearà més simpaties en el públic que una dotzena de persones fredes. La pell de l'Oncle Tom pot ésser fosca, però la seva ànima és d'or i el públic, comprènent això, s'interessa per la magnífica pel·lícula.

La Universal ha esmerçat dos anys i dos milions i mig de dòlars per a filmar aquesta producció. Hi ha escenes que per a filmar-les amb propietat ha calgut perdre molt temps; això ocorre en l'escena en què Elisa fuig pel riu amb el seu fill; per a filmar-la, tota la companyia va haver de quedar-se a la vora del riu Susquehanna, esperant que vingues el desglac. Allí veiem a l'esclava Elisa amb el seu fill, saltant sobre els blocs del glac.

Kursaal i Catalunya

Dilluns, dia 20 ESTRENA EL GUANYADOR DEL GRAN DERBY

per Conway Tearle i Barbara Bedford

Un drama de la "high-life" i dels apassionants hipòdroms londinencs

Selecta producció de

GRAN SETMANA METRO-GOLDWYN

La "Metro Goldwyn" celebrarà l'aniversari de la seva fundació amb la gran setmana "Metro Goldwyn".

En el vinent mes de març, entre les dates del 5 a l'11 del dit mes, hom celebra a Espanya la Gran Setmana Metro Goldwyn.

Conegut és de tots els que a la cinematografia es dediquen, la importància d'aquesta notable marca productora, i enssem el públic del nostre país sap perfectament que els films que vénen avalats per la marca de la dita casa, porten al damunt la garantia de la seva vàlua indiscutible.

"Metro Goldwyn" és la marca que l'any passat presentà "Mare Nostrum", "La vídua alegre", "La gran parada", etc., pel·lícules totes elles inoblidables, que han romàs en el record de tot el món, com a insuperables.

"Metro Goldwyn" és la productora de les pel·lícules d'enguany, "El dimoni i la carn", "Els vencedors del foc", "La dona marcada" i "La terra de tots", entre moltes d'altres. Totes aquestes pel·lícules són veritables joies d'inestimable valor.

I pel damunt de tot, "M. G. M." és la firma que ha enfrontat la tasca enciclopèdica d'aquest moment cinematogràfic, que s'anomena "Ben-Hur", la més preuada producció cinematogràfica que fins ara hom ha produït.

Totes aquestes són mèrits més que suficients per a comptar amb la plena confiança dels públics i amb la gratitud de les empreses, que no ignoren que els programes "Metro-Goldwyn" ofereixen plena garantia de negoci.

Per això, la Setmana "Metro Goldwyn" s'anuncia amb un entusiasme poc comú. Durant la dita setmana, hom espera que totes les empreses d'Espanya inclouran en llurs programes, pel·lícules d'aquesta marca, no sols per un comprensible canvi d'atencions entre les empreses i la Metro Goldwyn, sinó també perquè degut a la propaganda que hom fa, el públic d'Espanya emplenarà durant la susdita setmana els salons en què es projectin pel·lícules "Metro".

"DON QUIXOT"

Per a la filmació d'unes de les escenes de "Don Quixot de la Manxa" havia d'aparèixer un ramat de bous i ovelles. Es aquest ramat el que als al·lucinatius ulls de Don Quixot apareix en forma de poderós exercit que avança contra ell al so de clarins i tambors.

Davant la perspectiva de guanyar una bona recompensa, els pastors estaven primerament d'acord en prestar llurs ramats; però quan, entrant ja en més detalls, se'ls deia que un cavall havia de ficar-se a tot córrer per entre els pacífics animals, tots rebutjaven la proposició, davant el temor que el furiós animal aixafés sota els seus cascos algun innocent animal, aliè per complet a l'inesperat atac.

En vista d'això, el director d'escena decidí estendre una "assegurança de vida" pels moltons i ovelles que morissin en escena. La tal

"assegurança de vida" oferia una indemnització de 250 pessetes per cada animal que resultés mort, i de 150 en cas de resultar ferit.

Amb aquesta clàusula plougueren les ofertes. Per últim es pogué filmar aquest episodi de la pel·lícula. Tant el genet com el cavall, que per cert temps obeïa al nom de "Rocinante", posaren tant ardor i verisme en l'atac, que en acabar hagueren d'experimentar-se unes quantes víctimes, per les quals la Palladium Film pagà a l'afortunat pastor la indemnització establerta.

Es aquesta una de les escenes més encertades que aviat podrà admirar el públic barceloní en la pel·lícula

AL TIVOLI

s'estan fent grans preparatius per a rebre dignament el famós cavaller de la Trista Figura,

DON QUIXOT DE LA MANXA i el seu escuder SANKO PANZA que es troben camí de Barcelona

== Palladium Film - Himalaya Film ==
Seleccions Gaumont Diamant Blanc

la "Don Quixot de la Manxa", del programa Gaumont.

"EAST SIDE-WEST SIDE"

Un cop acabades les escenes del "costat Est" de la seva producció Titanic (East Side-West Side) als estudis Fox (de Nova York, Allan Dwan dirigirà la seva atenció a les escenes a prendre al "costat Oest" de la novel·la de Feliu Riesenber. Els grans escenaris del barri jueu, que havien motivat tants comentaris per la seva justesa de detall, desaparegueren davant d'un exercit de fusters que començaren a construir als mateixos llocs luxuosos interiors de Park Avenue.

Els barbut patriarques hebreus i les dones velles dels llocs de "prezei" tornaren a Hester Street, i Nike Commolet, el director del repartiment, començà a buscar esveltes joves de la bona societat i homes que sapiguessin vestir d'ètiqueta segons els cànons de Park Avenue.

Conservà a Dore Davidson i a Sònia Nodalsky en llurs papers de "Papà" i "Mamá Lepvitch" i començaren els seus respectius "rols" junt amb George O'Brien i Virginia Valli, Holmes Ebert, en el paper de Gilbert van Horn; June Collyer, com Josephine van Horn i Franc Dodge com Juez Kelly.

UN GRAN FILM INTERPRETAT PER NENS

Coincidint amb les corrents d'hispano-americanisme que avui priven en les dues vortes oposades de l'Atlàntic, la alta societat havenera ha fet una famosa pel·lícula titulada "El descobriment d'Amèrica", que ofereix la particularitat simpàtica d'ésser tota ella interpretada per nens. Doscents nens prenen part en la interpretació, i aquesta quantitat de personatges dona una idea aproximada de l'alt valor del film que ha estat jutjat per càtedràtics de la Universitat i de l'Institut de la Havana de superproducció única al món.

El Repertori M. de Miguel, sempre alerta per a portar a Espanya el que de més original es faci en altres països, sobre tot quan, en aquest cas, es tracta d'una obra de simpatia i amor a la nostra pàtria, ha aconseguit adquirir l'exclusiva de "El descobriment d'Amèrica", pel·lícula que no tarda a ésser exhibida en els nostres principals salons amb el decòrum que es mereix.

"VILLANOS" EN ABUNDANCIA EN "GAUCHO" DE DOUGLAS FAIRBANKS

La pau i la violència estan en guerra en la nova pel·lícula de Douglas Fairbanks "El Gaucho", a on la força del mal es troba reunida en quatre empedernits "villanos", no tots del mateix partit.

Michael Vavitch, el comandant, montenegrí de naixement, representa al atrevit i fatxender tipus de "villano" Gustav von Seyffertitz és un austríac que caracteritza al dictador, personatge fred i sense consciència, Charlie Stevens, indi apatxe, és l'ajudant de bandit, i com a tal representa tot el que hi ha d'astúcia i traïció. Fred de Silva, portuguès, i nel rol d'oficial de cavalleria embriac, apareix brutal i covard.

I fora de la cambra tots aquests artistes terribles "villanos", són el suficient humils per a poder representar el "Cante-me per a dormir", de Carie Jacobs Bond.

Però encara hi ha un "villano" més. Aquest és el mateix Douglas que interpreta el rol de bandit que se salva de tot perill amb alardons de valor i humorisme, i que considerant que la vida al cap i a la fi és vella, es lluita de ganivets, plaques, celdes i patíbuls i demostra perquè els "villanos" comuns, mereixen tot el que els succeeix.

EL MAGIC DE "EL CIRC"

L'home que extrau conills i ànecs de les màquines i entre els plects del

seu vestit, en la nova pel·lícula de Charlie Chaplin, titulada "El Circ", és George Davis, molt conegut pel públic americà.

Davis va néixer a Brussel·les, de família anglès-francesa, que des de fa quatre generacions està identificada amb el teatre, éssent catorze els diferents països del món en els que un u altre dels Davis han representat papers d'importància.

Fins fa poc, Davis va pertanyer a una companyia teatral, amb la qual va fer una extensa tournée pels circuits teatrals de Keith i Orpheum, havent estat amb anterioritat contractat per set anys amb Dillingham. A París treballà durant una curta temporada per a les cases cinematogràfiques Gaumont i Eclair, però aviat va seguir el camí traçat pels seus avis i que ara abandona definitivament per a establir-se a Hollywood.

Charlie Chaplin, el va conèixer treballant en un teatre de Los Angeles, i havent-lo impressionat gratament el seu treball, el contractà per a aparèixer en "El Circ" en el rol de Mágic.

que per tal que la seva marca representi el que veritablement és la First National ha de recollir el món dintre de l'anella encadenada. Les darreres incorporacions de Pathé Exchange, Stanley Pictures i altres companyies no menys importants han vingut a multiplicar el volum editorial de la First National que l'any vinent assolirà una xifra molt aconseguida per cap empresa, amb la particularitat que entre els seus elencs, car té estudis a tot el món, a part de les grans celebritats americanes que actuen en els estudis de Burbank (Los Angeles), compta amb no poques estrelles europees de renom mundial.

Totes aquestes consideracions han portat a Richard A. Rowland, director general de la First National i als altres companys de consell a tractar seriosament de la conveniència d'un canvi de marca que vingui a substituir l'escut que fins ara ha vingut essent emblema del triomf i estigui més en harmonia amb els nous camins de la gran entitat, que de seguir així no sabem on anirà a parar en la seva creixença.

RAMON NOVARRO

Ramon Novarro tornarà a ésser mariner. Ha començat a treballar en una història del temps dels vaixells de vela. Joan Crawford treballa en el principal paper femení d'aquesta producció, basada en la melodramàtica història dels temps primitius en què la travessia de New England a Singapur és feta en vaixells de rem.

RENEE ADORÉE

Renée Adorée és una de les artistes que han signat el nou contracte uniforme per als artistes i productors de Hollywood. Sota aquest nou contracte la petita heroïna de "La Gran Desfilada" apareixerà en pel·lícules Metro-Goldwyn-Meyer per molt temps.

NOVETATS CURTES DE DEFU

Les dues produccions Defu, "Dime Care" i "His Mother", ja estan acabades i enllestides. Mary Carr és l'estrella en ambdues pel·lícules.

Friedrich Zelnik ha començat la filmació de la segona pel·lícula de Lya Mara, "Sweetheart", una producció Defu. Secundant a Lya Mara hi ha artistes de mèrit.

La filmació de "Beaver Coat" ha començat, amb Erich Schöndorfer director, el qual també dirigí "Train de Luxe". "The Beaver Coat" ha estat pres de l'obra de Gerhart Hauptmann del mateix nom. L'adaptació és escrita per F. Carlsen i Willy Haas.

"Therese Raquin" s'acosta a la seva fi. Jacques Feyder la dirigirà.

DINOU ANYS DE PROGRAMA VERDAGUER

Dinou anys de brillant actuació commemorarà el vinent mes de març el popular Programa Verdaguer, que des de la seva ferma existència ha laborat sempre per la perfecció de l'espectacle cinematogràfic, a la major esplendor del qual tant han contribuït les seves grans produccions, que assenyalaven sempre el començament d'una nova era en els annals de l'art mut.

Durant el vinent mes de març a la major part dels cinemes d'Espanya es projectaran pel·lícules de tan important marca, com a homenatge dels empresaris agrats a la casa que ha estat sempre la seva millor proveïdora d'èxits.

FORASTERS

Es troben a Barcelona, per assumptes relacionats amb el seu negoci, els distingits cinematògrafs madrilenys senyor Josep Courret i Marcell Calvo de l'empresa dels acreditats cinemes Callao i Sant Miquel, de la Cort. Desitgem que la seva estada, com nosaltres els sigui agradable.

ELS ESPECTACLES

CONCERTS

Teatre Català NOVETATS
21 de febrer: Solemnitat artística
Les Rates (Els Fracassats)
de l'celebre dramaturg
H. R. LENORMAND
Producció catalana de Pous i Pagès i
Català Soldevilla. Abans de l'estrena, con-
ferència de
H. R. LENORMAND
al seu teatre. Presentació especial.
Es despatxa a Comptaduria.

Palau de la Música Catalana
Dimarts, 19, a les 10 de la nit:
Representació de la meravellós artista
la claudicació

BERTA SINGERMAN
Extraordinari programa
Localitat: Unió Musical Espanyola.
2 i 4 tardà, a les 3. Portal de l'Àngel.

MISCHA ELMAN
Gran violinista de fama mundial. PER
FEINER, NEGRADA, A. BARRERA, A. VEC-
CHIA, a la nit, únicament per
als socis de la
Associació Música Càmera

FUTURISME
Futurisme en el Teatre, en les Li-
tres, en la Poètica...
CONFERÈNCIA PER
F. T. MARINETTI
Parada amb projeccions d'ART FU-
TURISTA.
Dilluns, 20, a la nit, en el
TEATRE NOVETATS
Es despatxa a Comptaduria.

TEATRES

Gran Teatre del Liceu
Dimarts, a dos quarts
festa extraordinària **BALL DE**
DISFRESSES, a benefici de la
CITAT UNIVERSITARIA
Abans de la taquilla del Teatre.
TEMPORADA DE QUARESMA
Vuit grans audicions simfonico-
micals, sota la direcció dels
genients mestres Emil Cooper,
Egor Pollak, Lamote de Gri-
mon, Igor Strawinsky, Festi-
vals Haydn, Strawinsky i de
música d'autors nacionals. Con-
fina obert l'abonament.

Societat del Gran Teatre
del Liceu
Reial Círcol Artístic
BALL DE DISFRESSES
Dilluns de Carnaval
Abonaments:
al Reial Círcol Artístic

TEATRE NOU
Dia 24 febrer, estrena del gran
espectacle
COCKTAILS
(Revue)
Queda obert l'abonament

TEATRE COMIC
Direcció artística: MANUEL SUFRANYES
ATMOSFERA POPULAR: ULTIMES DIES
Avui, tardà, a les 4:30. Matinée popular.
Hi representació de la grandiosa revista
EUREKA
A les 9 i a les 11:15. — Programa monstre
d'èxit del públic i en vista de l'ex-
traordinari èxit, 120 representació de
EUREKA
A l'èxit d'interpretació
La verben de la Paloma

De Pep Morayo, E. Miguel Angel, An-
selm Fernandez, M. Tornamira, M. Se-
rera, Alabach, Palau, Fontdevila, Cid,
Sera, Roca, Samà, Bonetiv i 110 so-
ciats, cantants de Mania.
La nit de "Verben" que s'ha vist.
Butaques a 5 ptes. Seients numerats a 2.
bona tardà i nit, a les 9:15 del pa-
loma. **EUREKA** i LA VERBENA DE LA
PALOMA
Iniciant, benefici i comiat d'Emper
Miguel Angel amb superbs programes
tarda i nit.

Teatre Català Romea
Companya Vila-Davi. Primera actriu:
Maria Vila. Primera actriu: Davi i Nolla
Avui, tardà, a les 5. Nit, a les 9:15.
El clamorós èxit d'En Fontdevila.

EL CAVALLER IMMORAL
La funció de la nit començarà amb
la divertida comèdia en 1 acte
ARA T'ESCOLTO
Dema, tardà, a dos quarts de quatre:
representació clàssica del teatre català:
LA DIDA
A les sis, i a les deu, nit:
El grandios èxit:
EL CAVALLER IMMORAL
Dilluns de Carnaval, a les 1 de la tarda:
GRAN CERTAMEN INFANTIL DE YES-
TES. — NOMBROSOS PREMIS i ar-
tes de premi amb MESTRE GAT I LA
RETA CORT. ENTRADA 2 PÉSSETS.
A les onze de la nit: BALL PARTI-
CLAR DE DISFRESSES DE L'ASO-
CIACIÓ DE MERCERS I JERTULA CA-
TALANA. Valuosos premis. Iniciació
d'art de la celebració cançons
AURA
Es despatxa a Comptaduria.
(Hi haurà bufet.)

EL CAVALLER IMMORAL
que presenta FONTDEVILA a
ROMEA, desperta l'interès del
públic per l'amenitat del diàleg.

TIVOLI
TEMPLE DE LA CINEMATOGRAFIA
Local referent i dels de les con-
fort i delectació. 11 Membres con-
questa sota la direcció del mas-
tre Göttrich-Villa

BEN-HUR
EL MAGNIFICENT PROGRAMA
TOGRAFIC QUE HA ABSOLUT
EXHIBICIONS CONSECUTIVES
Dema, diumenge. Ultimes en dia de
festa de
BEN-HUR
Matinal a les onze. Tarda, a les
3:30 i a les 6 (especial butaques
a 4 pessets). Nit, a les 10.
Dilluns i dimarts, tardà i nit, ul-
times projeccions de **BEN-HUR**.
Es despatxa sense augment per a
totes les exhibicions anunciades.

TEATRE BARCELONA
Companya
còmica-dramàtica
D'ENRIE BORRAS
Avui, dissabte, tardà, a un
quart de sis, el drama
en cinc actes de Benet
Pérez Galdós,
EL ABUELO
Nit, a un quart d'onze, la
comèdia en quatre actes,
d'Edmund Guirau i Antoni
Martínez Ruiz.

EL HIJO
Dema, diumenge, tardà
nit, El hijo.

OLYMPIA
Dema, tardà, a les 4:30
Nit, a les 9:15:
L'ACOSTUMAT ESDEVENIMENT CINE-
MATOGRAFIC D'OLYMPIA, EL GRAN-
DIOS FILM ESPECTACULAR

MESALINA
La cinta evocadora dels fautes més
esplendoroses de la Roma Imperial.
Magnífica pel·lícula dirigida pel Ca-
E. GRAZONI i interpretada per la be-
líssima i ideal artista COMESA RINA
DI LIGUORO. Emocionant cursa de co-
driques en el Círcol romà.

Abans de la pel·lícula **MESALINA** es
projectarà l'esplendí pel·lícula de la
"Paramount"

VINGA ALEGRIA!
interpretada pel gran HAROLD LLOYD,
l'imitable astro de les gafes, el còmic
sens igual.
Totes dues pel·lícules a la secció de la
tarda i a la de la nit, projectant-se
separadament.

Preus: Butaques I classe, Ptes. 1'50.
Butaques II classe, Ptes. 1. Entrada
general, 0'50.

Una obra:
EL CAVALLER IMMORAL
Un autor: Manuel Fontdevila.
Una companyia: Vila-Davi-Nolla
Un teatre: Teatre Català Romea
LA MILLOR OBRA :: LA
MILLOR COMPANYIA :: EL
MILLOR TEATRE

CINEMES

TRIOMF. MARINA I NOU
Avui, dissabte, L'esperver de
les mars, Dret a la folletta,
Falsa acusació, Filomè barber
i boxador, Actualitats Gaumont.

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

El predilectes de famílies distingides
Orquestres: JOVER i TORRENTS
Avui, dissabte, insuperable i esplendí programa d'èxits: **NOTICIANI**
POI VOL 2 SUM. 61: **SALSA BODA**, comèdia: **EL PAPA DIU QUE NO**, di-
vertida comèdia americana, per la genial artista Mary Brian, i **FLOR DE CA-**
PRICI, interessant comèdia, interpretada per la graciosa estrella de la Pa-
ramount, CLARA BOW.
Avui, de sis a vuit, i demà, diumenge, durant la sessió matinal d'onze a
una, es despatxaran butaques numerades per a la sessió especial de demà,
dilluns, dues colossals estrenes: **DELICIES TURQUES**, divertides escenes
en un harem modern, per Audollin Schindler, i **EL GUARDADOR DEL GRAN**
NEWBY, drama de la Big-Life de les apassionades curses londinenses de
CARRETTES, per l'artista Conway Tearle.

CAPITOL CINEMA

PARADIS DE LA CINEMATOGRAFIA: ORQUESTINA SUPE
Avui, dissabte, gran succés èxit triomfal del colós film dels
Artistes Associats, **EL GAUCHO**, gloriosa creació de
l'Idol de les multituds Douglas Fairbanks; **UNA NOIA A LA**
MODERNA, producció Metro-Goldwyn, per Claire Windsor;
L'ENCENEDOR MALEIT, comèdia: **Magazine Metro**—NOTA:
Avui i demà, diumenge, durant la Sessió Matinal d'11 a 1,
es despatxaran butaques numerades per a la Sessió Especial
de 6 a 8.—Dilluns estrena del film Extra-Diana. **GARIBALDI**,
per Guido Giazoni. TELEFON A 38

PATHE - CINEMA

REINA VICTORIA
Avui, dissabte, Ultimes dies de la producció UFA,
EL SOLDAT DE XOCOLATA
creació de Xena Deani i Harry Liedtke. — **EL CAN DE LA GLORIA**, per
Franco Drellis i Genia Matro. **ANAR PER LLANA**, comèdia. ACTUA-
LITAT GAUMONT
De vuit a dos quarts de deu, només al Pathe Palace, a MILLA PER MINUT,
per William Fairbanks.
Dema, diumenge, nit: **LES ANGES DE L'EDEN**, formosa producció Emel-
LITAT GAUMONT
AVIS: es despatxaran localitats numerades per a la sessió de les sis de
dema, diumenge, al Pathe Cinema.

MAMA - COMITA - DORAMA
ARGENTINA - ROYAL - IRS PARK
Avui, dissabte, Grandios progra-
ma d'èxit: **La Illegansa de Gortie**,
per Charles Ray i Marie Prevost;
Dret a la folletta, esplendí co-
medie americana, per Shirley Ma-
son i Malcolm Mc Gregor. El novel-
litzat, per Fred Thomson i el seu
cavall d'arç: **Vaguet, mariners**, co-
medie. **Escandit**, per número 48.
Dema diumenge matinal, tarda i nit
Dues estrenes: **La noia alegre** i **En-
tre l'amor i la mort**, per V. Wales.

SPLENDID CINEMA

CINEMA COLOM
O. de Cent, 217 A. Teatre, 55
Avui, dissabte, colossals, progra-
ma: **Revista Paramount**, To-
mas i la granjeria; **Lladro**
burial, per Pete Morrison; **Un**
drama en alta mar, i la gra-
ciosa pel·lícula **Paramount**,
VINGA ALEGRIA!,
pel rei de les rialles Harold
Lloyd. — Dema, estrena de **La**
tia d'En Carles.

CINEMA PRINCESA

Via Laietana, número 14
Sempre els més colossals pro-
grames. Avui, dissabte, **El ne-
gre** que tenia l'ànima blanca,
grandiosa superproducció de
gran èxit per la genial artista
Concepció Piquer; **Noticieri**
Fox, **Un bròtol a cavall**, pre-
ciosa cinta per Art Acrt; **El**
despertar de Vinnie, comèdia, en
dues parts. — Diumenge a la nit,
colossal estrena.

COLISEVM

AVUI, TARDÀ I NIT,
Douglas Fairbanks, en
EL GAUCHO
Superproducció dels Artis-
tes Associats
UNA NOIA A LA MODERNA
Còmica
Magazine Metro-Goldwyn
Durant el descans, l'or-
questra, dirigida pel mestre
Bial Net, interpretarà l'in-
termezzo de l'òpera "**Goyes-
cas**", d'Enric Granados.
Dilluns vinent, estrena de
la romàntica història de
GARIBALDI
Superproducció Diana

Monumental

Walkiria :: **Excelsior**
Avui, dissabte, Èxit. El cel a la
ter, producció Metro Goldwyn,
per Renée Adorée i Conrad Nagel;
Casa amb mi, per Vera Vorodine;
Amor al vol, per Billy Sullivan;
Amor i guerra, per el gran còmic: La-
pau dramàtica, comèdia:
Dema, diumenge, Sessió matinal
d'11 a 1. Nit, estrenes: **Cora** com-
prensiu, Metro Goldwyn, per Joan
Barford. Les genials perances de
New York. Aviat, el memorable
esdeveniment: **Albada**.

DIVERSOS

CASINO DEL PARC
Telèfon 2160 A
Avui, dissabte, nit.
Gran ball de disfresses

TEATRE NOVETATS

FESTIVALS AURIGEMMA
Avui, dissabte, Ball Multi-
color.—Dimarts, 21 febrer, úl-
tim dels Festivals Aurigemma,
BALL FLORIT
Per a localitats, Casa Auri-
gemma, carrer de Ferran, 53,
i a la taquilla del teatre.

Venus Sport - Palace Ball
Ronda de Sant Antoni, 62 i 64,
i Tigre, 27

Avui, dissabte, a la nit, quart
dels extraordinaris balls de
disfresses del Carnaval a l'in-
fern, Cinc preciosos premis a
les disfresses que més es dis-
tingeixin. Obsequis a totes les
disfresses. Esplendí adorna-
ment i il·luminació del Saio.
Dimarts de Carnaval, a la nit,
el sense parió ball d'alegria,
Els Nois Figuers

FONDA SIMON
MEJARS A LA CATALANA
SALO PER A BANQUETS
ESPARTERIA, 6-VIDRIERIA, 13
Telèfon 1378 A.

RUA CARNAVAL
PER A
Confetti - Caretes
Serpentines
Boles de nu
NO DEIXEU DE VISITAR
INDUSTRIA BOLSERA, 8, L
Unió, 26 i 28
(TOCANT LA RAMBLA)

BOLES DE NEU
les més grosses
Menéndez Pelayo, 6
i Duran i Bas, 7

Màquines para
hacer
CALADOS
G. Weinhagen & C
Diputació 273
BARCELONA

NO PATIU
afaitant-vos a l'antiga. La
vostre gara no pot resistir
els caustics per més temps.
La fulla no tallar
bé un pel mal remullat

Disfruteu
amb el modern afaitat, sense
sabó, bronja, potets, locions,
etcètera.
Gaudiu de la sana frescor i
del deliós tacte que adquirirà
la vostra cara.
El pel ben remullat seguirà
dolçament a la fulla, afavorint
la seva durada.

PASTA
CANIGO
PER AL MODERN AFAITAT

MOBLES
GRANS EXISTENCIES
DORMITORIS
MENJADORS
PREUS BARATISSIMS
J. LOPEZ
44-CARME-44
ANGELS, 2

'LA GRIP
vos vigila
La GRIP es trova a l'atmosfera
N'OS DEIXEU SORPRENDE PER ELLS
Preserveuse — Defenseuse
amb l'us habitual de les
PASTILLES VALDA
ANTISEPTICAS
Conservau sans el vostros Bronquis
Aumenten la resistència del Pulmons
LES VERITABLES PASTILLES VALDA
que comprareu
solament
en CAIXES a 1'75 Ptas.
PORTANT EL NOM
VALDA

Petits Anuncis Classificats

OFERTES DE TREBALL

REPRESENTANT introduit, so-
licitat, sol·licitat representació de casa
important en sales, bones, col·l'adrell,
Lluís Roman, Equilaz, 3, Madrid.

Fotogravador
falta, a la ploma, 1115, Mallorca 214, ba.

DEMANDES DE TREBALL

Comptabilitat
portaria a hores o tot el dia. Escriure
a J. R. Cortis 553, Barberia

MAQUINISTA de capells de
palla, de senyora
s'ofereix de 7 a 10 nit. Escriure: Pav-
cateria, 1, primer.

V E N D E S

CAIXES cabals, ocean tot acer, des-
de 150 pessets. Mallorca,
número 195, interior.

TAPISSOS pinta. La casa més
important d'Europa
especialitat en tapissos religiosos. Expo-
sició permanent de quadres a l'oli, gra-
vats, oleografies, etc. Fabricació de marcs
i moldures.—No compreu sense visitar
aquella casa. J. Montañón, Botera, 4
(final Portaferrissa).

MOTO amb side, es ven a tota pro-
va. 7 HP. Rd: Consell de
Cent, 265, impremia.

MAQUINA d'escriure Underwood
adquirida fa uns
es ven en molt bones condicions. Ten-
tarantana, 23, primer, primera.

C O M P R E S

Compro llibres
Revistes. Música, J. Oliva, Quintana, 2, pa.

L LOGUERS

ES LLOGARIA maratzem espais
en els carrers de Canova, Consell de
Cent, Calàbria i Provença. Adreçar les
ofertes de paraula o per escrit a SOCIE-
TAT GENERAL D'APLICACIONS INDU-
STRIALS, Rambla de Catalunya, 45, de
nou a una i de tres a set, els dies feiners.

D I V E R S O S

Malalties dels bronquis
Meire especialista: **OMENECH** i **BOURA**,
Corts Catalanes, número 614.

MALALTIES DE LA PELL
Les urtiaries. Defectes de la pell. FARM-
ACIA **MOAN** Meire especialista. Rambla de
Catalunya, número 44.

Petita mecànica
Treballs de torn en sèrie. Precisió i
promptitud en els encarrecs. Verd, 83,
interior.

CAPSES de LUXE
PER A CARMENTS I BATERES
ANTIGA CASA
BARGUES
33-1-1111-1111

Llegiu LA PUBLICITAT, prepareu-la

Aigua de la Verge de Montserrat

Molt senyors nostres:

Amb el fi de correspondre a l'entusiasta acolliment que el públic en general ha tingut a bé dispensar a la nostra darrera creació AIGUA DE LA VERGE DE MONTSERRAT, ens plau de comunicar-vos haver donat curs a les innombrables demandes d'automobilistes, excursionistes, militars i individus del Sometent de posar a la venda un flascó de 200 grams de cabuda a propòsit per a llurs botiquins de turisme i guerra, respectivament. Per tant, a tots els centres d'específics, parfumeries higièniques i d'articles sanitaris de Barcelona podran trobar-lo al preu de

Ptes. 2'85 flascó

Timbre a càrrec del públic

Agraïnt per endavant un bon acolliment al nostre esforç ens repetim

La Direcció.

Elaborada sota la direcció del Farmacutic
Dr. J. VILADOT
Registrada en Sanitat amb el núm. 9.252.

De venda en el Monastir de Montserrat

i en totes les farmacies i centres d'específics
Depòsit general: Laboratoris del Dr. J. Viladot, Concell de Cent. 303

IMPORTANT: Aprofitem l'ocasió per a informar als senyors que no ho estiguin que una ferida rentada amb aquesta aigua en produir-se-la, queda protegida contra tota infecció, i evita àdhuc l'horrorós tètans